

РЕШЕНИЕ

№ 2931

гр. София, 30.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 08.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8653** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.211 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на В. В. Й. срещу Заповед №513з-8042/21.08.2023г. на Директора на СДВР - МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение в МВР.

По съображения за незаконосъобразност жалбоподателят моли за отмяна на заповедта за уволнение. Намира, че е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и материалния закон, както и не е спазена целта на закона. Допуснато е нарушение на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, което е довело до ограничаване правото на защита на служителя, тъй като след получаване на обобщена справка рег. № 3384р- 26865/14.06.23г., директорът на СДВР не е изпълнил изискването на чл. 59 от Инструкция № 8121з-877 от 06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи и не е отправил покана за даване на писмени обяснения. В хода на дисциплинарното производство са отправени покани за даване на обяснения, възражения и запознаване с обобщена справка от името на дисциплинарно - разследващия орган, преди същият да изготви и запознае Директора на СДВР със становището по чл. 207, ал. 12 от ЗМВР. Не са обсъдени доводите на защитника в дисциплинарното производство, представени с възражение рег. № 513р-63592/20.06.23г. на СДВР и не са събрани поисканите доказателства. Визираното нарушение на служебната дисциплина по чл. 194, чл.2, т.4 от ЗМВР е бланкетно и липсват доказателства за граждани присъствали на инцидента и за обществена реакция на описания случай. Обвиненията за нарушение на Етичния

кодекс в частта на т.15, т.19, т.20, т.21, т.25, т.31, т.33 и т. 93 не са подкрепени от доказателства. Липсва конкретизация по какъв начин е нарушено доброто име на институцията, кои действия или бездействия са незаконни. Деянието, така както е описано в заповедта не е съставомерно като нарушение на Етичните правила и норми на поведение, тъй като е разкрито предполагаемо нарушение на служебната дисциплина и в този смисъл е нарушен ЗМВР.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят чрез адвокат И. поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Ответникът, чрез своя процесуален представител юрк. А. намира жалбата за неоснователна и недоказана. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с доклад рег. № 227р-1235/18.01.2023г. в административното производство били събрани данни, че на 28.12.2022г., в 22:46 ч. от ЕЕН 112, чрез пулт 166, главен оперативен дежурен в отдел „Оперативен дежурен център“ - СДВР е получил сигнал с подател И. Е., според който малко преди последният да се обади на телефон 112, в [населено място], на [улица]пред № 12, пред дома му го спрели полицейски служители, които му поискали документи за самоличност, а след като ги представил полицейските служители започнали да го ритат и „тарашат“ без причина. Установено е, че за времето от 19:00 ч. на 28.12.2022 г. до 07:00 ч. на 29.12.2022 г. в наряд като АП-112 са били назначени старши полицаи В. В. Й. и полицаи Е. Л. Л. - служители в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 03 РУ-СДВР. Те изпълнявали служебните си задължения със служебен автомобил марка „О.“, модел „А.“, с рег. [рег.номер на МПС], като спрели около 22:35 ч. на 28.12.2022г. до стадион „Септември“ за проверка две лица - И. А. Е. (подател на сигнала) и А.-Д. Х. Н.. Полицейските служители предприели проверка на документите за самоличност на лицата, както и на вещите намиращи се у тях. Проверката е била заснета с ПИК (Боди камера), носена от младши инспектор Л.. При прегледа на записите е установено, че в 22.37 ч. младши инспектор В. Й. бута едно от проверяваните лица И. Е. на капака на паркирания служебен автомобил и му нанася два удара в областта на бъбреците, след това го пита: „Разбра ли ме?“. Полицейските служители си тръгнали от мястото на проверката, без да върнат документите за самоличност на лицата. Личните им карти били задържани от инспектор В. Й., който ги предал в 03 РУ - СДВР едва на 12.01.2023г., след подаден сигнал от И. Е., върнати са на лицата същия ден срещу разписка.

Установената фактическа обстановка се потвърждава от двете проверени лица - И. Е. дава писмено сведение УРИ 338400-3126/13.03.2023г., а А. - Д. Н. - писмено сведение УРИ 338400-3127/13.03.2023г. Потвърждава се и от сведенията на служителя Е. Л. с рег. № 3384р-6276/09.02.2023г., който заявява, че спрели лицата, за да ги проверят, легитимирали се и им поискали документи за самоличност. Колегата му Й. взел личните им карти, за да направи справка чрез ОДЧ - 03 РУ - СДВР. Л. попитал лицата дали са задържани някога и откъде са. Те отговорили, че не са от [населено място], като едното казало, че било задържано за „изнасилване на бабичка“, а другото, че не е задържано. Л. попитал едното лице, дали носи остри предмети в себе си и му

извършил проверка на личните вещи, казал да си извади всичко от джобовете. След това попитал и другото лице, носи ли в себе си остри предмети. След получения вулгарен отговор, дословно цитиран в заповедта, според Л., колегата му Й. – старши на наряда, видимо се ядосал, дръпнал Е. настрана до спрения автомобил и му нанесъл няколко удара в областта на бъбреците. През това време се получили резултатите от справката, според които лицата нямали регистрация в масивите на МВР. След като проверката приключила, били изготвени протоколи по чл.81 от ЗМВР. Около 30 минути след проверката, двамата полицейски служители били извикани в ОДЦ при СДВР, където изготвили докладни записки. На 13.01.2023г. Е. Л. бил извикан в 03 РУ СДВР и там разбрал, че има подаден на тел. 112 сигнал по случая и че личните карти на двете лица не били върнати от колегата му Й..

Записите от камерата също потвърждават, че В. Й. е използвал физическа сила, чрез нанасяне на два удара с дясната ръка в тялото на проверявания И. Е., но се чуват само отделни реплики от проведения между двамата разговор, като заснемащото устройство губи картина (Експертна справка №14-Ф/2023г. с рег. № 513ек-1320/10.03.2023г. по описа на СДВР.). Неправомерното задържане на личните карти Й. обяснява с това, че лицата бързали да си тръгнат, а служителите да си обхождат територията, поради което се оказало, че личните им карти са останали в папката със служебната документация.

Във връзка с личните документи, според експертната справка се чуват следните реплики: „служител 1“ казва: „Върна ли това?“, а служител 2 (идентифициран като Й.) казва: „Вземахте ли си документите? А. лека вечер!“. От тези му реплики е направен извод, че документите са задържани умишлено от служителя, който в една от докладните е заявил, че документите са в жилището му и ги предал едва на 12.01.2023г.

Описаното поведение на мл. инспектор Й. е прието от дисциплинарнонаказващият орган за виновно нарушение на т.15, т.19, т.20, т.21, т.25, т.31, т.33 и т.93 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР (Обн., ДВ. бр. 67 от 12 август 2014 г.):

т. 15 „Държавният служител съобразява законността на Действията, които възнамерява да предприеме“;

т. 19 „Държавният служител пази Доброто име на институцията, която представлява;

т. 20 „Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си;

т. 21 „Държавният служител се отнася с уважение към всички представители на обществото“;

т. 25 „Държавният служител не злоупотребява с правомощията си, разчитайки, че няма да му бъде наложена санкция в качеството му на орган на властта“;

т. 31 „Държавният служител зачита и спазва правата и основните свободи на всички граждани в съответствие с действащото българско законодателство и международните договори, по които Република България е страна“;

т. 33 „Държавният служител при изпълнение на професионалните си задължения зачита правото на живот на всеки човек и неговото достойнство, като не извършва, провокира или толерира какъвто и да е било акт на изтезание, нечовешко и унижително отношение или поведение“ и

т. 93 „Държавният служител зачита правото на живот на всеки човек, като използва физическа сила, помощни средства или оръжие само в предвидените от закона случаи

и предели“, като горното представлява нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР - деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата, за което е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“. На 02.11.2020г. младши инспектор Й. е бил запознат с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

На 02.02.2023 г. младши инспектор Й. е запознат срещу подпис със заповед № 513з-677/26.01.2023 г. за образуване на проведеното срещу него дисциплинарно производство. На основание чл. 207, ал. 11, вр. ал. 8, т. 1 от ЗМВР и чл. 50, ал. 1 от Инструкция № 81213-877/06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, с покана рег. № 3384р-26886/14.06.2023г. В. Й. е поканен да се запознае с обобщена справка рег. № 33 84р-26865/14.06.2023г. и всички материали от проведеното срещу него дисциплинарно производство. На 19.06.2023г. В. Й. и подпомагащото го в защитата лице адв. Е. И. са се явили пред Д. и са се запознали с обобщената справка и събраните материали от проведеното дисциплинарно производство. На лицата са предоставени всички изискани от тях писмени доказателства, което е удостоверено от адв. Е. И. върху обобщената справка с подпис. Младши инспектор В. Й. е дал писмено сведение рег. № 227р-799/12.01.2023 г., в рамките на извършената проверка по заповед №513з- 55/05.01.2023г. Адв. Е. И. в качеството си на подпомагач защитник на В. Й. е депозирал в деловодството на СДВР възражение рег. № 513р-63592/20.06.2023г., адресирано до дисциплинарно наказващия орган, което е обсъдено в заповедта, като е отказано събирането на доказателства – медицинска документация във връзка със състоянието на удареното лице.

След преценка на извършеното, с оспорената заповед на 21.08.2023г. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на основание чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР и е прекратено служебното правоотношение в МВР на младши инспектор В. В. Й. - Старши полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „ Охранителна полиция“ към 03 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, считано от датата на връчване на заповедта.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. По същество е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен орган, но не е спазен срока по чл.195, ал.2 от ЗМВР, вр. с чл. 196 от ЗМВР. Според цитираните разпоредби за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. Дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя, а дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган.

Чл. 207, ал.7 и сл. постановяват, че за резултатите от разследването дисциплинарно разследващият орган изготвя обобщена справка, която заедно с всички материали по производството се предоставя за запознаване на държавния служител, срещу когото се

води дисциплинарното производство, и на подпомагащите лица по чл. 205, ал. 3. Държавният служител, срещу когото се води дисциплинарното производство, има право да се запознава със заповедта по ал. 1 и с обобщената справка и материалите по ал. 7; запознаването и получаването на копия се удостоверява с подпис и дата; да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР или от адвокат; да прави необходимите извлечения и копия от материалите по производството, при условията на чл. 34 от Административнопроцесуалния кодекс; да представя доказателства; да прави искания, бележки и възражения; да дава или да откаже да дава обяснения.

В заповедта за уволнение е прието, че двумесечният срок за налагане на наказанието е започнал да тече от 22.06.2023 г., датата, на която е изготвено становището за резултатите от проведеното дисциплинарно производство и изтича на 22.08.2023г., а едногодишният срок от извършване на нарушението изтича на 28.12.2023г., поради което сроковете по чл.195 са спазени. Този извод на дисциплинарнонаказващият орган е несъобразен със закона и с константната практика на Върховния административен съд, по отношение определяне на началната дата, от която започва да тече двумесечния срок за налагане на наказанието по чл.195, ал.1 и ал.2 от ЗМВР.

В Обобщената справка, относно извършената проверка по образуването срещу държавни служител в СДВР дисциплинарно производство по чл.207, ал.1, т.1 от ЗМВР, изготвена на 14.06.2023г. (на лист 56 от делото) се съдържа цялата събрана в хода на дисциплинарното разследване информация по случая, включително подробно описани деянията, приети за нарушение и самоличността на извършителя, дословно разменените реплики записани с камера между участниците – двете проверявани лица и полицейските служители от наряда. Поради това, съдът намира, че въз основа на Обобщената справка, която е адресирана до директора на СДВР, като орган компетентен да наложи дисциплинарното наказание, същият безспорно е установил извършеното на 28.12.2022г. дисциплинарно нарушение и самоличността на извършителя.

Върху справката обаче, липсва резолюция на дисциплинарнонаказващият орган, макар тя да е адресирана до него още на 14.06.2023г. Има само изявление, подписано от наказаното лице, че се е запознал на 19.06.2023г., както и на неговия адвокат. Поставена е резолюция „Съгласен!“ от ст. комисар М. Д. едва на 21.08.2023г. Т.е., от датата на изготвяне на Обобщената справка до датата на резолюцията върху Становището с рег. № 513р-64304/22.06.23г. (на лист 40), което съдържа същата информация и повтаря същите предложения, направени от същите лица, в качеството им на членове на дисциплинарно разследващата комисия, са изтекли повече от два месеца. Поради това, заповедта за уволнение се явява издадена повече от два месеца след „откриване на нарушението“ по смисъла на чл.196, ал.1 от ЗМВР и поради допуснатото съществено нарушение на административнопроизводствените правила е незаконосъобразна. Няма данни да са били налице обстоятелства по чл.195, ал.3 ЗМВР, нито да са събирани нови доказателства, след датата на изготвяне на Обобщената справка - 14.06.2023г.

Разпоредбата на чл.195 ЗМВР има императивен характер и нарушаването ѝ съставлява основание за отмяната на оспорения индивидуален административен акт на процесуално основание. Тя дисциплинира самия наказващ орган, предотвратява несвоевременното му произнасяне и гарантира постигане на заложените от закона цели на дисциплинарното наказание, както и правата на дисциплинарнонаказаното

лице.

Освен горното, от материално-правна страна се споделят възраженията на жалбоподателя, че извършеното от мл. инспектор В. Й., подробно описано в заповедта представлява по-скоро не нарушаване на доброто име на институцията СДВР пред обществото, а неизпълнение на конкретни задължения, свързани със заеманата длъжност при извършване на проверки на лица и установяване на тяхната самоличност. Т.е., ако поведението му представлява неспазване на служебни задължения, конкретно регламентирани с правни норми, заповеди и разпореждания, то ще е налице основание за по-леко наказание по чл.200, ал.1, т.11 и 12 ЗМВР, което прави ангажирането на дисциплинарната отговорност на основание чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР на служителя, несъответстващо на тежестта на нарушението и настъпилите от него вредни последици. От събраните доказателства е видно, че поведението на служителя, който е с двадесет годишен стаж в системата на МВР и множество похвали (Кадрова справка на лист 97) не е станало достояние на други граждани, освен на проверяваните лица, които сами с предизвикателното си поведение са показали явно неуважение към органите на Министерството на вътрешните работи.

При този изход на делото се дължи на жалбоподателя присъждане на направените разноски за адвокат и държавна такса в размер на 760 / седемстотин и шестдесет/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, Първо АО, 11 с-в

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. В. Й. Заповед №513з-8042/21.08.2023г. на Директора на СДВР - МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение в МВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на В. В. Й. разноски по делото в размер на 760 / седемстотин и шестдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните пред Върховния административен съд на РБългария.

СЪДИЯ: